

ikke oplebet nogen saa løst begrundet som denne, naar vi se hen til, hvor let man er gaaet hen over virkelige Klager over andre Valg. Deriblandt skal jeg nævne det, vi alle vare enige om at godkjende i Gaar, nemlig Valget i Sorø, skjøndt der var paavist endogaa to bestemte Afvigelser fra eller Overtrædelser af Valglovens Bestemmelser. Jeg kan ikke forstaa, med hvilken Berettigelse man kan tillægge disse Klager og Bevismidler i den Form, hvori de nu foreligge — for mine Dine ere de aldeles lette og uholdbare — den Behandling, at man derpaa kan begrunde en Henviisning til Udvalget. Jeg har altid fulgt det Princip — og det tror jeg i det Hele har været fulgt i denne Sal — at man ikke skal unblade at godkjende et Valg, naar der ikke foreligger meget vægtige Grunde, støttede med i det Mindste temmelig afgjørende Beviser. Naar imidlertid det høie Thing vil have en strengere Bedømmelse anvendt ved Spørgsmaalet om at lade Valgene passere, naar det virkelig i den Retning vil nøies med mindre vægtige Klagemaal, saa fordrer jeg den samme Bedømmelse anvendt paa alle Valg. Det er ikke, fordi jeg i og for sig godkjender, at man af ubetydelige Grunde skal udsætte Godtjendelsen af Valg, men det er, fordi der skal være Retfærdighed til alle Sider, at de Grunde, der er stærke nok fra den ene Side, ogsaa skalde være det fra den anden Side; det er det, jeg anser for det Vigtigste. Om man anlægger en mere eller mindre stærk Maalestok paa de Klager, der skulle foranledige et Valgs Udsættelse, er ikke Hovedsagen. Hovedsagen er, at man skal have Tillid til Folkethinget; naar enhver Tillid forsvinder, da falder Folkethinget saa dybt, at det ikke mere rejser sig.

Schiøtz: Jeg ønsker kun at gjøre en kort Bemærkning, foranlediget ved den Udtalelse, der fremtom fra den ærede Formand, da jeg sluttede før. Jeg vil præcisere, hvad jeg sagde, derhen, at det, jeg anede over, var, at man havde misbrugt Varetægtsfængslet — og kun det sigtede jeg til — overfor os, der høre til Riksstre, men ikke anvendte det overfor Forbrydere, selv overfor saadanne, der havde stjaalet af Statskassen saaledes som Herredsfogeden i Høllum-Hindsted Herreder, og det vil jeg vedblive med at fremhæve som Bevis for, at man har gjort det næsten til en større Forbrydelse her i Landet at sige Noget om Ministeriets Medlemmer end at snyde Statskassen. Naaste jeg maa sige til det ærede Medlem for Thinget Amts Vden Valgkreds (Jagd), at jeg finder det mærkeligt, at det ærede Med-

lem vil erklære, at jeg staar her som Repræsentant for Moraliteten. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem finder det underligt, at et andet Medlem staar som Repræsentant for politisk Moral; den Rolle har han vel aldrig uogensinde spillet.

Jagd: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Den midlertidige Formand (Berg): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Jagd: Jeg har rigtignok aldrig betragtet mig som berettiget til at spille den Rolle overfor det høie Thing.

Sørup: Som Medlem af den Afdeling, hvis Valgbreve komme til Prøvelse, naar dette er forbi, har jeg havt Leilighed til at blive bekendt med Maaden, hvorpaa Valget er ført ogsaa andre Steder her i Kjøbenhavn. Jeg tror, at vi i denne Afdeling have faaet det almindelige Indtryk, at Stemningen har været meget høj her i Kjøbenhavn, og at man har vovet sig meget langt ud. Det tror jeg ikke udelukkende kan siges at falde den ene Side til Last, men jeg tror, at denne Stemning paa begge Sider har været særlig animeret. Dette har imidlertid i den Afdeling, hvorefter jeg er Medlem, ført til en noget anden Betragtning, end her er gjort gjældende. Vi have nemlig sagt som saa, at naar Kjøbenhavn nu egentlig for første Gang, har gjort en virkelig grundig Valgbevægelse, hvor alle Mand have været paa Benene, og hvor Lidensfabeligheden har været i Bevægelse i en hidtil ukjendt Grad, maa man holde noget til Gode. Hvis Kjøbenhavnerne havde været vant til at foretage Valg af den Bestaaffenhed, som vi have dem rundt omkring i Landet, vilde de have haft en Døvelse, som vi have haft andre Steder, og den vilde have gjort dem mere forsigtige end her; den vilde have lært dem at moderere ikke blot deres Lidensfabelighed, men navnlig ogsaa Udtrykket derfor. Jeg vil sige, at vi i denne Afdeling have faaet det Indtryk, at den Lidensfabel, som har været oppe her under Valgbevægelsen, ogsaa har forplantet sig til Klagerne, den er ikke stoppet med selve Valgdagen, men fortsat gjennem de Klager, som vi have haft liggende i Afdelingen. Det ærede Medlem fra Thinget (Jagd) udtalte, at denne Klage var Noget, han aldrig havde set Mage til her i Venden, et Mønster paa Sætsindighed og Løstgighed. Jeg vil nu blot bede det ærede Medlem være taalmodig, indtil vi komme til